

## [Hartling.]

Noget kunne tale for, at man straks delte i tre stifter; de ville endda alle blive over middelstørrelse og utvivlsomt i løbet af få år blive de største i landet. Man kunne måske drøfte denne mulighed, en tredeling, lidt mere indgående i et kommende udvalg. Men selv om man bliver stående ved forslaget, nemlig en todeling i et Københavns stift og et såkaldt Kronborg-Bispebjerg stift, kan man dog ikke være helt sikker på, at denne todeling er den rigtige.

Der er iøjnefaldende fordele ved lovforslagets todeling. De to stifter bliver omtrent lige store både i henseende til befolkningstal, kirketal og præstetal. Man kan næsten få det indtryk, at lodderne er blevet flyttet fra den ene vægtskål til den anden, lige til denne nøjagtige ligevægt var opnået; men det er dog et spørgsmål, om man ikke har tillagt denne talmæssige balance for stor betydning. Man har endvidere fået øje på Grundtvigskirken som en mulig domkirke. Man har, hedder det, taget hensyn til, at trafikken har København som centrum; og man har beregnet omkostningerne til et beløb af under 100 000 kr. Det forekommer mig heldigt, at man beholder hele Amager under Københavns stift, og jeg synes, det er rigtigt, at Bornholm, Færøerne og Grønland fremdeles hører til Københavns stift og ikke til noget andet.

Jeg kan imidlertid også finde visse mangler, eller skal vi sige betænkelige omstændigheder ved lovforslaget. Jeg nævner fire.

For det første: det må være uheldigt, at Københavns kommune deles. Selve København udgør en helhed, og det virker vilkårligt, at man af afvejningsgrunde vil dele kommunen ud på to stifter. Jeg er, som jeg også før åbent har bekendt, en stor beundrer af den højtærede kirkeminister og af den ligevægt, som mere og mere hører til hendes smukke egenskaber; men mon ikke ligevægten i dette særlige tilfælde er opnået på bekostning af andre vigtigere omstændigheder: de imponabilia — ting, der ikke kan vejes — som man også må tillægge vægt. For en københavnner vil det føles urimeligt og noget kunstigt, at dele af København skal høre til et andet stift, selv om det får et fint dobbeltnavn. Det er heller ikke praktisk af rent administrative grunde, fordi det betyder to forskellige

overtilsyn og forskellig indretning af ligning inden for det nye dobbeltbenævnte stift. Jeg ser nok, at udvalget mener, at dette ikke vil medføre væsentlige vanskeligheder; men hvorfor ligefrem indrette sig med vanskeligheder? Bør vi ikke overveje én gang til, om man ikke skal lade hele København forblive udelt i Københavns stift?

For det andet: den foreslåede ordning vil betyde, at Nordsjælland, der nu tilhører Københavns stift, en tid skal tilhøre det nye omegnsstift og derpå formentlig igen et nyt stift. Dette taler i grunden for en tredeling, når vi dog skal til det.

For det tredje: mon Grundtvigskirken som domkirke er et heldigt valg? Ja, hvad det ydre angår, er kirken uovertræffelig, men ellers? Ser vi på det trafikale, er det jo rigtigt, at trafiklinjerne går til København, men enhver, der kender denne by, ved også, at de går ikke til Bispebjerg. Det kan være lige så besværligt at komme derud for mange af stiftets beboere som at komme til Hillerød eller Helsingør. Er det ikke også forkert, at alt skal være i København: 2 domkirker, 2 domprovster, 2 biskopper? Hvorfor kan vi ikke i stedet for få en ny bispeby, altså i stedet for Bispebjerg?

Endelig for det fjerde: jeg synes ikke, valget af navn er videre lykkeligt. Begrundelsen for dette pompøse dobbeltnavn er, siges det, at det angiver stiftets udstrækning så udmærket. Men det er da en ringe begrundelse; de andre stiftsnavne angiver ikke i almindelighed udstrækningen; Ribe stift, Viborg stift, Roskilde stift angiver ikke udstrækningen, men stiftsbyen. Mig forekommer navnet udspekuleret, upraktisk og besværligt. Nu er navnet jo en mindre væsentlig ting, men alligevel ikke helt ligegyldigt. Disse betænkeligheder er dog ikke tungere, end at lovforslaget nok får en let gang gennem folketinget, således som kirkeministeren har ønsket det.

Måske jeg skal føje 2 bemærkninger til. Den ene er, at når en herværende aftenavis allerede har villet fastslå, at en kommende biskop over det ene nye stift skal tilhøre den grundtvigianske retning, fordi domkirken måske bliver Grundtvigskirken, må det vel, venligst, men tydeligt, siges, at den tankegang, at domkirkens navn skulle bestemme biskoppen, er helt hen i vejret. Hvem den eventuelle nye biskop skal være;